

Rebbane panni keik saki ühtekokko unnikuse, jättis ennese jauks agga nattokeise järrele.

Lõukoer küsis: „Kes sind on õpetanud nenda targaste jaggama?“

Rebbane vastas: „Karro luggu õpetas!“ —

Lõukoer ja rebbane.

Wanna lomade wallitseja jäi ka jõutumaks, ei sanud enam möda metsi ennesele saki pütud. Urwas omma targa peaga kunsti wälja, heitis mäekopa sisse mahha, nago õlleks ta haige olnud.

Metsalomad üks teise järrele tullid tedda watama, küsisid, mis wigga tal on?

Mi pea kui jälle üks nus tuli ja enast näitas temma maggamise kohhal, lõukoer, lipst, maast ülles, — krapst, kõrri mahha, panni nahka. —

Üks pääw tuli siis ka rebbane, jäi selle ma augo su ette seisma, ja küsis: „Nus lomade wallitseja, kuidas tänna kässt käib?“ —

Lõukoer vastas: „Oh, waene asst!